

[Tvede.]

ikke Tilfældet. Ethvert Ord i det foreliggende Lovforslag lige fra Titelen er forskelligt fra Lovforslaget af 15. Maj: Lovforslaget gaar ud paa en fuldstændig Omarbejdelse af § 35 i Loven af 9. April 1891 om Betingelserne for Eftergivelse af Fattighjælp. Medens Eftergivelse nu kan finde Sted, naar den paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar, kan Eftergivelse efter Lovforslaget finde Sted, naar Personer, der har modtaget Fattighjælp, fremsætter Begæring derom, og Kommunalbestyrelsen skønner, at der er Grund dertil. Der bliver herefter ingen Frist mellem Modtagelsen af Hjælpen og Eftergivelsen deraf i Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen skønner, at der er Grund til Eftergivelse. Der anføres intet i Lovforslaget om, hvad denne Grund skal være. Men den højtærede Minister nævnte Onsdag den 16. ds. her i Tinget, ligesom det ogsaa er anført i Bemærkningerne, at Eftergivelse skulde kunne ske, naar det stemte med Billighed, og naar den enkelte fremtidig kunde klare sig selv. Det var dog straks noget af en Vejledning, men hvorfor ikke sige det i selve Loven? Vi har i andre Love noget lignende, i Kommuneskatteloven og i de kommunale Skattevedtægter. Andragender om Nedsættelse af Skat kan, staa der, indrømmes, naar vedkommende har en forholdsvis stor Gæld, ringe Indkomst, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom eller har haft store Tab i det sidste Aar. Naar noget lignende udtaltes i det foreliggende Lovforslag, kunde der dog skabes en vis Lighed for Loven, saa man ikke kom ind paa, at den ene Kommunalbestyrelse skønnede om Eftergivelse efter helt andre Grunde end en anden.

I et andet Stykke af Lovforslaget siges det, at naar en Person, der har modtaget Fattighjælp, de sidste to Aar før Begæringens Indgivelse ikke har modtaget Fattighjælp og ikke ved Dom er fundet skyldig i en vanærende Handling, kan Kommunalbestyrelsen ikke nægte at eftergive den paagældende Fattighjælpen, altsaa selv om Kommunalbestyrelsen skønner, at han har Erve til at tilbagebetale Understøttelsen uden at komme til at mangle det til Opfyldelse af de ham paahvilende Forsørgelsespligter fornødne. Jeg kender dog fra min Tid som Kommunalmand Eksempler paa, at Folk, der har modtaget Fattighjælp, har faaet ændrede Forhold, saaledes at de fuldt ud, i andre Tilfælde for en stor Del, kunde tilbagebetale Beløbet. Hvis

Eftergivelse ikke finder Sted, kan efter den nugældende Lovs § 34 Refusion kræves, endog af Dødsboet. Men altsaa, selv om Kommunalbestyrelsen ikke i Øjeblikket skønner, at der er Grund til Eftergivelse, skal Eftergivelsen dog efter Lovforslaget finde Sted efter to Aars Forløb, og saa er der ikke mere Regres overfor vedkommende, selv om han skulde komme i gunstige Vilkaar. Dette er altsaa en betydelig Afvigelse fra den bestaaende Lovgivning, og det maa da overvejes, om nu ogsaa Tiderne er forandret saaledes, at man kan gaa med dertil. I det hele synes det mig, at den nugældende § 35s Formulering egentlig er tilfredsstillende og god. Den har vi nu ogsaa levet paa i en lang Arrække. Der kan være Tale om, at man kan gaa ned fra 5 Aar til 2 Aar eller 3 Aar eller et andet Antal Aar. Det kan være en Skønssag, og derom er vi villige til Forhandling i det Udvalg, jeg forstod, det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) vilde foreslaa nedsat, naar denne Forhandling er sluttet.

Der blev i denne Forbindelse nævnt, som det ogsaa ved forskellige tidligere Lejligheder er oplyst, at vi her paa Rigsdagen i næste Samling kan vente fremsat Lovforslag om gennemgribende Forandringer i Reglerne om det offentlige Forsørgelsesvæsen. Hvorfor har man saa ikke hellere ventet med det hele? Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andrea Brochmann) sagde, at det her foreslaaede kun skulde være en midlertidig Foranstaltning. Jeg ved dog ikke, om det egentlig er nødvendigt at gaa til saadanne Forandringer blot for den Tid, der gaar, indtil det andet kan komme, hvor længe det nu kan vare. Men, som sagt, om disse forskellige Enkeltheder, jeg her har nævnt, bl. a. om Fastsættelse af positive Bestemmelser om, hvad der skal kunne lægges til Grund for en Eftergivelse, og om et andet Aaremaal, er vi villige til Forhandling i det kommende Udvalg.

Veistrup: Da et Lovforslag af lignende Karakter som det, der her er til Behandling, i Foraaret var fremme, havde jeg Lejlighed til paa mit Partis Vegne at anbefale det. Jeg gentager denne Anbefaling for det Forslags Vedkommende, der her foreligger.

Det var en noget ejendommelig Forhandling, der førtes om det i Foraaret fremsatte Lovforslag, der havde Grundlovens 80-aarige Fødselsdag som ydre Anledning. Selv om man nu benyttede dette som det ydre Motiv, anser jeg det imidler-